

Od plánů k realitě: jak se rodí velké projekty v Praze?

20.4.2026 - | Technická správa komunikací hl. m. Prahy

Rozhovor s Klárou Minárech, ředitelkou úseku strategických projektů v TSK.

***Klára Minárech** vystudovala architekturu, kde ji začal zajímat veřejný prostor. Dnes jako ředitelka vede úsek strategických projektů v TSK. Její tým má na starosti klíčové investice, jako jsou mosty, tunely nebo proměna Severojižní magistrály. V rozhovoru popisuje, co všechno obnáší příprava velkých staveb, jaké výzvy přináší spolupráce mnoha různých subjektů a co ji na práci v TSK nejvíc baví.*

Jaké máte vzdělání?

Mám vystudovanou Fakultu architektury ČVUT v Praze. Na gymnáziu jsem měla představy, že budu navrhovat domy. Ale to se časem vyvinulo jinak a neměla jsem do toho už takové nadšení. Naopak mě začal víc zajímat veřejný prostor. Proto jsem se na magisterském studiu věnovala převážně urbanismu. To se mi dneska velmi hodí.

Kde jste sbírala zkušenosti před nástupem do TSK?

Pracovala jsem ve firmě Bonett, která se specializuje na alternativní paliva. V době, kdy jsem tam pracovala, se zaměřovali hlavně na čerpací stanice CNG a LPG. Začínala jsem na pomocné pozici, ale postupně se dostala až k roli stavbyvedoucí.

To byla jedna z věcí, které mi ve škole chyběly. Neměli jsme totiž žádnou povinnou praxi. Chtěla jsem vidět stavby zblízka, a i když šlo spíš o menší projekty, naučila jsem se hodně. Po nějaké době jsem odešla na mateřskou a pak začala řešit, co dál. Vzhledem k tomu, že Bonett působí po celé České republice, znamenalo by to hodně cestování. To jsem si s malými dětmi neuměla představit, a proto jsem hledala práci přímo v Praze.

Jak jste se dostala právě do TSK?

Přihlásila jsem se na pozici techničky. Podle popisu šlo o podobnou práci, kterou jsem dělala v předchozím zaměstnání. To se mi líbilo a šla jsem na pohovor. Po něm se mi ozvali, že by mě rádi přijali, ale nabídli mi jinou pozici – koordinátorky. A já souhlasila.

Co si pod touto pozicí můžeme představit?

Měla jsem za úkol propojit a nastavit vztahy i komunikaci mezi TSK a Institutem plánování a rozvoje hlavního města Prahy. Asi po roce se v TSK změnila organizační struktura a naše oddělení se rozdělilo na dvě části – realizaci a přípravu. Stala jsem se vedoucí oddělení přípravy a začala tady budovat takový malý tým.

Společně jsme nastavovali nové procesy a komunikaci. To mě hodně bavilo. Když pak odešel kolega, nabídli mi vést celý úsek strategických projektů. Rozhodla jsem se do toho jít a spolu s projektovými manažery, které mám na starosti, se staráme o velké projekty v Praze.

Jak dlouho jste na této pozici?

Od června 2024.

Co konkrétně obnáší práce úseku strategických projektů?

Máme na starosti investiční akce většího rozsahu – ať už z hlediska financí, nebo složitosti projektu. Jde o zakázky v hodnotě klidně za 300 milionů korun, ale třeba i o stavby na komplikovaných územích – například na hranici několika městských částí. Často řešíme také majetkoprávní spory nebo investice s celoměstským významem.

O jaké typy projektů se nejčastěji staráte?

Jedná se hlavně o projekty rekonstrukcí mostů přes Vltavu, ale také třeba o rekonstrukci Strahovského tunelu nebo Jižní spojky. Často jde o větší soubory staveb. Dřív se investiční akce zadávaly po malých částech, což ztěžovalo koordinaci. Dnes se snažíme související projekty spojovat do jednoho celku, aby byla práce efektivnější.

Na čem aktuálně pracujete a co vás ještě v blízké době čeká?

Je to třeba soubor mostů 5. května, dále mosty Legií a Hlávkův nebo Jižní spojka v úseku od Barrandovského mostu až po Průmyslovou ulici. Pracujeme také na zakrytí Spořilovské. Čeká nás rekonstrukce ulice Jana Želivského a Severojižní magistrály – tedy ulic Sokolské a Legerovy, a také třeba oprava Ječné. Letos jsme zahájili i rekonstrukci Radlické.

Jak funguje váš tým?

Je nás dohromady osm. Já, moje asistentka a šest projektových manažerů a manažerek. Každý z nich se stará o konkrétní projekty od úplného začátku až po jejich kolaudaci. Plánované projekty většinou přebíráme z magistrátu, zajišťujeme pro ně financování a následně zahajujeme proces projektování.

Ten zahrnuje výběrová řízení na projektanta, samotnou projekční fázi a získání stavebního povolení. Pak začíná výstavba – vysoutěžíme zhotovitele, a o projekt se staráme až do jeho dokončení. Teprve po kolaudaci ho předáváme kolegům z dalších oddělení. A ti se pak starají o správu a údržbu a případné opravy.

Co jsou hlavní překážky při přípravě velkých projektů?

Velké projekty jsou v Praze náročné hlavně kvůli množství správců a institucí, které se k nim vyjadřují. Potřebujeme se s nimi zkoordinovat, a to zabere dost času. Kromě toho jsou takové stavby často politickým tématem, což celý proces ještě víc komplikuje.

Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Ráno se postarám o děti a pak je buď já, nebo manžel rozvezeme do školy a školky. V práci trávím hodně času na schůzkách. Na těch interních řeším s kolegy hlavně aktuální věci okolo našich projektů. Potřebuji mít přehled, jestli vše postupuje, jak má, dodržujeme harmonogramy a plníme finanční milníky. Důležitou roli hrají také externí schůzky třeba se zhotoviteli, projektanty, zástupci dopravního podniku a Institutu plánování a rozvoje Prahy nebo magistrátu.

Jezdíte kontrolovat i stavby přímo do terénu?

Ano, máme pravidelné kontrolní dny. Standardně na stavby dohlíží odpovědný projektový manažer,

ale když je potřeba, přidám se i já.

Jaké dovednosti a schopnosti jsou pro vaši práci nejdůležitější?

Musím umět dobře komunikovat, mít odpovědnost a nebát se dělat rozhodnutí. Hodí se mít také dobrý přehled o dění v Praze – co se kde plánuje, co kdo řeší. Každý subjekt má své vlastní zájmy a my musíme zajistit, aby to do sebe všechno zapadalo jako skládačka.

Co vás na vaší práci nejvíc baví?

Rozmanitost. Každý den vypadá jinak, nesedím jen osm hodin v kanceláři, ale střídám různá prostředí. Mám ráda komunikaci s lidmi a výzvy, které právě velké projekty přinášejí. Když se něco zasekne nebo nastane problém, baví mě hledat řešení. Je to často těžké, ale až se to povede, je to krásný pocit.

S jakými výzvami se musíte nejčastěji popasovat?

Každý velký projekt zahrnuje mnoho stran a každá má svou pravdu. Každá z nich se snaží prosadit svůj pohled, ale často je potřeba hledat kompromis. Případná dlouhá jednání stavby logicky brzdí. Kromě toho i samotný zisk stavebního povolení trvá roky, a než ho dostaneme, okolnosti se můžou změnit, což vede k dalším úpravám projektu. Ale k práci to patří, a když se pak něco povede, mám o to větší radost.

Co by pomohlo tyto problémy překonat?

V Praze podle mě chybí celoměstský koordinátor – někdo, kdo by měl pravomoc rozhodnout, jakým směrem se má projekt ubírat. Dnes je TSK v hierarchii na stejné úrovni jako jiné organizace, a najít dohodu tak bývá někdy těžké. Takové rozhodnutí by měl dělat někdo nad námi – třeba magistrát, nebo právě městský koordinátor.

Měla jste někdy práci snů?

Možná to zní úsměvně, ale jako malá jsem chtěla být popelářkou. Lákalo mě jezdit na tom stupátku. Chvilí mě také fascinoval vesmír, takže jsem si říkala, že bych mohla být astronautkou. Ale to bylo spíš dětské snění. Když se na to podívám dnes, tak vlastně dělám svou práci snů – baví mě a vidím v ní smysl.

Jaké jsou vaše koníčky?

Miluji cestování. S manželem se snažíme jezdit co nejvíc i s dětmi. Samozřejmě musíme dovolené dětem přizpůsobit. Kombinujeme třeba města a moře, aby si to užili všichni. A vlastně mě baví i to, že na cestách vidím, jak v jiných městech funguje veřejný prostor a jak s ním pracují. Je to pro mě hezká inspirace.

A co dalšího vás na cestování baví?

Mám moc ráda potápění. Jedním z nejlepších míst, kde jsem byla, je Indonésie. Nabízí lokality jak pro začátečníky, tak pro zkušenější potápěče, takže tam člověk vždycky objeví něco nového.

Co byste popřála TSK do dalších let?

Aby se nám dařilo dokončovat projekty, které budou pro lidi prospěšné.

<https://www.tsk-praha.cz/od-planu-k-realite-jak-se-rodí-velké-projekty-v-praze>